

hij het geschut had vernageld en het buskruit dat niet meegenomen kon worden en alles wat de vijand zou kunnen gebruiken had vernietigd, kwam Boudewijns met verlies van één Europees korporaal op Maratanjung aan. Hij had met zijn mannen gevaarlijke ontmoetingen met de vijand gehad en moest langs ongebaande wegen door bossen en moerassen trekken, zodat ze te uitgeput waren om enig werk te verrichten. Daarom moest de bemanning van de Mossel gebruikt worden ter bescherming tegen onverwachte aanvallen. [fol. 896] Nadat het bestuur op 23 augustus met een briefje van de commanderende sergeant te Priaman over de stand van zaken was ingelicht, besloot het de Mossel nog even te Passaman te laten liggen en niet direct naar Batavia te sturen. Bovendien zond het de sloep Goudvink niet naar Baros, maar snel met levensmiddelen en een versterking onder vaandrig Leehman naar Maratanjung. Deze troepen moesten de weg daarheen openmaken of -houden tegen de vijand landinwaarts en zo Boudewijns hulp verlenen. Ook besloot het bestuur naar de commandant te Priaman enige troepen gerecruteerd uit de burgers te sturen om die plaats te verdedigen. Op 26 augustus kwam te Padang het bericht over de hierboven vermelde gebeurtenissen binnen en dat Boudewijns [fol. 897] terug was te Maratanjung. Het bestuur was van mening dat de verliezen, het gebrek aan troepen en de kwade gezindheid van de omliggende dessa's niet toeliet zo verder te gaan. Als er opgetreden zou worden tegen de sultan van Kinali, en vooral tegen de trouweloze bondgenoten Siboulouang en Kota Baru, dan zou daar een aanzienlijke legermacht voor nodig zijn. Deze bondgenoten twijfelden of de Compagnie deze zaak wel goed zou weten te klaren en ze hoopten op vergiffenis van de sultan. In deze situatie besloot het bestuur af te zien van actie en de komst van hulp, waarom het in zijn brief van 26 juni had gevraagd, af te wachten. [fol. 898] Om wat de Compagnie bezat te beveiligen kreeg Boudewijns de opdracht wat gemist kon worden van de bark Mossel te halen en dit schip met wat hij niet kon gebruiken, naar Padang te sturen. Bovendien moest hij met vaandrig Leehman overleggen of de post Maratanjung met een sloep op de rede en 50 man aan land, Europeanen, zowel als Buginezen en inlanders, te behouden zou zijn en, zo ja, dan moest hij alles daarvoor in gereedheid brengen, het commando aan Leehman overdragen en zelf naar Airbangis gaan om dat tegen de inlanders te beschermen. Was dat niet mogelijk dan moest Boudewijns een goed uitgeruste sloep langs de stranden laten patrouilleren om de vijand zoveel mogelijk afbreuk te doen en, zoals gezegd, na Airbangis goed voorzien te hebben, met de overige goederen op de Mossel naar Padang gaan. [fol. 899] Uit de brieven van Boudewijns en Leehmans blijkt dat Airbangis en Maratanjung goed in staat van verdediging zijn gebracht. De sloep Goudvink bleef achter in laatstgenoemde plaats, die zo goed werd versterkt dat het heel moeilijk zou zijn om vandaar verdreven te worden. De vijand bleef binnen zijn gebied en maakte slechts de wegen en paden daarheen onbegaanbaar. Zo bleef men, ondanks het verraad van de nieuwe bondgenoten en de geringe omvang van de eigen troepen, meester van de enige plaats en rivier waarlangs de Engelsen zich met de sultan van Kinali konden verenigen en het contact van de Compagnie met de bergbewoners van Ophir en omstreken konden afsnijden. [fol. 900] Er zijn verder nog enige maatregelen genomen en er kwamen sindsdien niets dan goede berichten. Al deze omstandigheden zijn bekend geworden na de verzending van hulp met de Vlissingen en de sloep Catharina Louisa, waarmee ook de geheime brief van 10 oktober met de nodige bevelen zijn verstuurd. Er zal nader over vergaderd worden samen met de brief van het bestuur van 13 oktober 1766. Door een vermeerdering van de uitgaven verliep de handel in 1764/65 op Sumatra's Westkust minder voordelig dan voorheen. De uitgaven op Pulau Tjinkuk waren in dat jaar f 8031,- en de inkomsten maar f 8128, zodat er slechts een positief saldo van f 97 was. [fol. 901] In 1763/64 waren de uitgaven maar f 6228 en de inkomsten f 11.345, zodat het positief saldo toen f 5117 is geweest. Op Airhadji ging het nog slechter. De uitgaven waren daar in 1764/65 f 5459 en de inkomsten f 3319, zodat het negatieve saldo f 2140 was, terwijl in 1763/64 de uitgaven f 6163 en de inkomsten f 3782 waren, zodat er toen een negatief saldo van f 2381 is geweest. Vergeleken met 1763/64 was er dus in 1764/65 een verbetering van f 241. De uitgaven in Baros waren in 1764/65 f 4054 en de inkomsten f 6635,